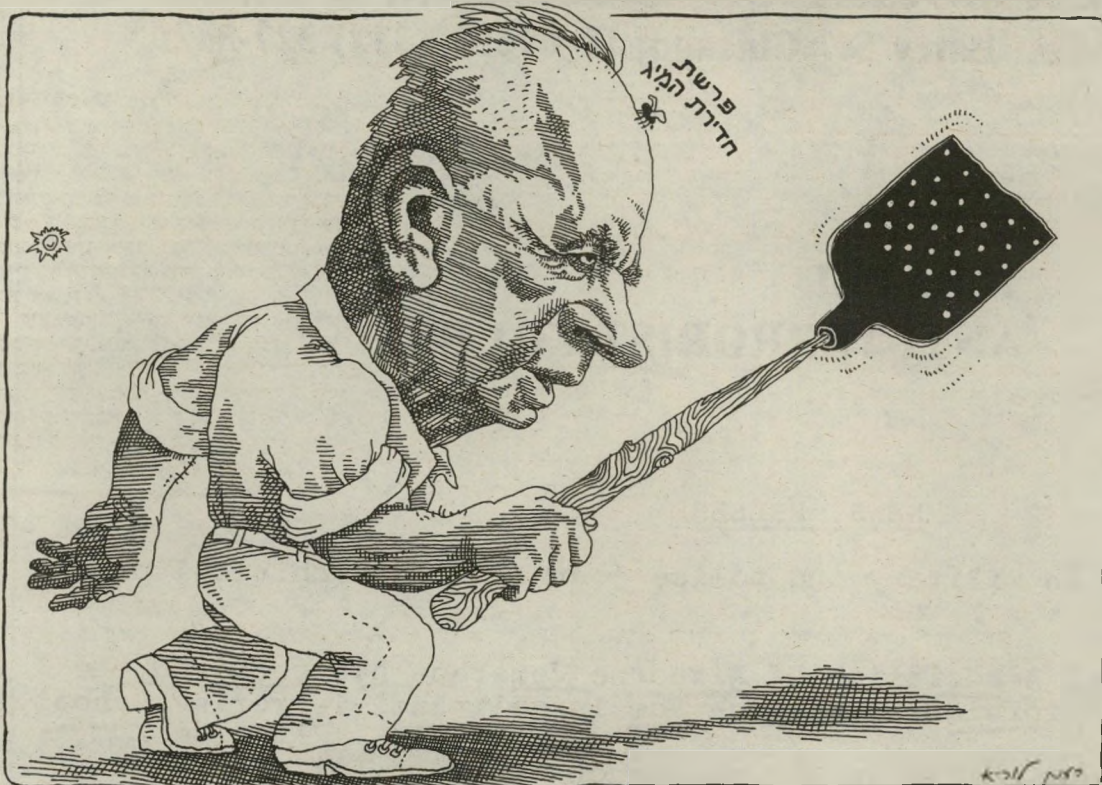

רענן לוריא מדבר:

מאיר ליפשיץ

"אשבור את העצמות למי שאחראי לזה!"

עונת הייחוס הפוליטי בפתח. זה הזמן לזיווגים בלתי אפשריים לכאורה, ואפילו לצירוף מין לשאינו מינו בניגוד מוחלט לדרך הטבע. ריח מעשי הזימה נישא באויר כאשר כולם בוגדים עם כולם מתחת לשמיכה הקואליציונית הרחבה. מעשי סדום, עמורה ותועבה מבוצעים במסתרי הלשכות, במסדרונות השילטון ובחדרי השירותים של המישרדים הממלכתיים.

ידיים תאוותניות שלוחות לאחוז בכל חלקת בשר חלקה. אצבעות חמדניות מגששות את דרכן בינות לבגדי האי דיאלוגיה הפרומים, בדרכם למישוש חמוקי השררה וחיתובי הכיבודים. משה ארנס מחזר בקדחתנות אחרי חסדי רבין. הרב דרעי חומק בחשכת הליל אל דירתו של פרס. שמיר שולח את נסיכי סרסיו לפגישות חפוזות בחדרי מלון עם נציגי מפלגות חרדיות. ביילין מתאם לוחות זמנים ומגעים לזהטים בין המערך לשמאלני היונים.

שימון עובד כמו משוגע על חיבור ר"צ ומפ"ם לשי"ר ו"אגודה". במפד"ל מפלר-טטים במרץ רב עם כל הצדדים. ראש הממשלה עסוק בחישוק כסאו מול מזימות ממלא מקומו ועדיין מאמין כי יצליח לעורר את אהבתו של שר הבטחון עד שירצה ויחפוץ לבלום את פרץ הרג שות בתוך מיפלגתו. שר החוץ גורר למי-טה המדינית את בעלת הברית האמריקאית וגם את השכן המצרי. שר האוצר מתעלם מאבטלה ועליית המדד כי נפשו יוצאת כרעג למיפגש הקרוב עם גופה החם של אמא רוסיה. זן מרידור מחייך את חיובו הביישני והבנוך תוך כדי מירוצו להעברת דברי כיבושין וגעגועים מיצחק ליצחק ומליכוד למערך.

מתנהלת כאן מלחמת קודש על הרובד הנמוך ביותר של דברי החולין: גיובים, כסף, טובות הנאה, כבוד ושררה. מי ישב על כסא כזה או אחר, ומי יודח לשורה השנייה. איזו סיעה תתחזק בתוך המפ"גה ואיזה פלג ייחלש ויושפל. מעמדם האישי של פחות ממניין פוליטיקאים מטריף על כולנו את הדעת. אמביציה בלתי נלאית של שני מנהיגי המפלגות הגדולות משתקת את ניהול כל המערכות החיוניות.

ובסוף האורגיה הפוליטית הזאת יישאר כרגיל רק דפוק אחד אמיתי. אולי אלוהים לשלטון בחרם אך לבטח שכת לספק את אמצעי המניעה כנגדם. הם יתקעו אחד לשני אבל אהבנו נישא בתוך צאות. מנהיגו ישתעשעו במשחקי כסאות מוזיקאליים וההמון יסבול תחת העול. עד שתגדש הסאה, עד שתורם הכפפה ותבוצע ההתנערות הגדולה לגי' רוש כל אותה חבורה מהנהגת המדינה.

ולא ממעשים. יכלו מנהיגי ערביי. הקו הי"רוק" להמשיך להצהיר על נאמנותם למדינה וכיו"ב מריחות ואמרות כנף בנושא כיבוד החוק, בעוד נתיניהם, הנאמנים" מכים בנו מכות נאמנות בכל שטחי החיים — וזה לא היה מזויז לאולמרט.

לשיטתו ולשיטת רומיו, עד שלא יוכח שרובם ככולם של ערביינו "הנאמנים" אכן

מעורבותם של הללו בחתרנות, כפיגועים רצחניים, בהצתת יערות; גם כשאזורים של"מים בתחומי "הקו הירוק" בעלי רוב ערבי הפכו להיות מסוכנים למעבר רכב יהודי וכיו"ב גילויי "אורחות טובה"; גם אז הפיק אורי חמודי מרגליות מפיו בסגנון: "אלה מע"שים של קיצונים בודדים שאינם מייצגים את רוב הציבור הערבי שומר החוק..."

שר אולמרט

חיאוריית הדוקים הבלתי-מוכח

עויינים אותנו בפועל — אין להקיש על הכ"ל ל"ממקרים בודדים". אלא שהוכחה מעין זו כרוכה במחיר יקר מדי של רם יהודי. קצת יותר זול להשתמש באינדוקציה מתימאטית פשוטה או סתם בהגיון.

שמואל שטרן ■

עשרות רבות של "מקרים בודדים" — ואולמרט בשלו עם תאוריית הדריקים הבלתי מוכחת. מה אם כן הביא לשינוי הדרמטי בדבריו? הצהרות! ראשי מועצות ערביות הצהירו בגלוי על תמיכתם באינתיפאדה על ערביי יש"ע. השר אולמרט מושפע מהצהרות

השר לענייני המיגזר

לפתע מתורוע המתון הירוע, השר לענייני ערבים, אל עובדות החיים. לפתע רואה נביא הדריקים של הליכוד את המציאות כמלוא כיעורה וחש סוף-סוף צורך לקרוא לילד בש"מו.

הנה הוא מזהיר את ערביי "הקו הירוק" שהתייצבות לימין האינתיפאדה כמוה כפג"ע במדינת ישראל, על כל המשמעויות הנורעות מכך. לא מזמן שמענו מאהוד אולמרט הצהרות בנוסח עסקני המערך בנושא ערביי "הקו הירוק". גם כשהתרכו הידיעות על

203

בשבוע האחרון נדרם בכוונה תחילה האזרח הישראלי בביום בוועד (26) בעזה, נפצע אנרשות ונקטעו שתי רגליו. עשרות מכוניות הוצתו בירושלים. נשרף יער טנזור בגליל. נרצחו 5 מתושבי יהודה ושומרון ועזה ירדי רעולי פנים.

ספירת "דיעה אחרת" מראה כי מאז פרוץ מאורעות האלימות הערי"בית ב-9.12.87 קטל הטרור הפלשתיני 203 ערבים ויהודים, נשים וגברים לפי הפרוט הבא:

- 158 ערבים נדקרו נורו ונשרפו ע"י בני עמם.
- 45 יהודים נרצחו.
- 1 חייל ישראלי נערד.